

Vrba lýkovcová

Salix daphnoides Vill.

Stupeň ohrožení: C3 (C2)

POPIS

Strom 6-12(-18) m vys., s přímým kmenem a řídkou korunou. Letorosty načervenalé až nazelenalé, v mládí chlupaté, se žlutým lýkem, dvouleté a starší větévky většinou modrobíle ojíněné, s rozlišenými listovými a květními pupeny. Listy střídavé, čepel podlouhlá až podlouhle kopinatá, 5-10(-16) cm dl., svrchu leskle tmavozelená, na rubu se sivým povlakem, žláznatě pilovitá, řapík 0,5-1,5 cm dl., palisty vejčité, srostlé s bázemi řapíků, opadávající zároveň s listy. Samčí jehnědy válcovité, 4-5 cm dl., květy se 2 tyčinkami, nitky lysé. Samičí jehnědy 3-4 cm dl., semeník lysý, čnělka zdělí 1/4 semeníku. Kvete velmi časně před rašením listů.

EKOLOGICKÉ NÁROKY

Vrba lýkovcová je světlomilná dřevina, snášející kolísání půdní vlhkosti pohyb půdního substrátu. Osidluje štěrkové náplavy horských řek, břehové porosty, převážně na živných podkladech. Ve společenstvech svazu *Salicion elaeagni*.

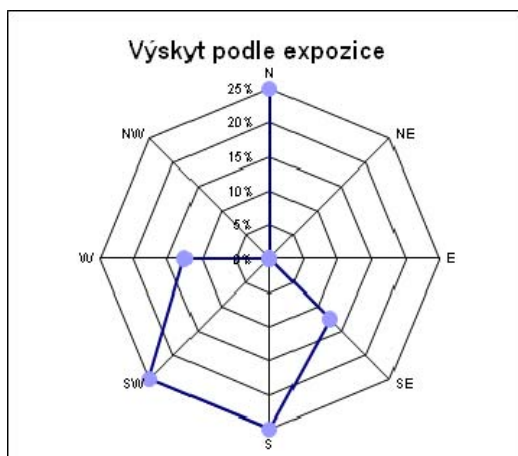
ROZŠÍŘENÍ

V ČR pouze na v. Moravě v Karpatském mezofytiku a oreofytiku, v Bílých Karpatech lesních, Středním Pobečví, Hostýnských vrších a Javornících a Moravsko-slezských Beskydech, 82 % lokalit je v nadmořské výšce 301-400 m, 9 % od 401-500 m a 9 % od 501-600 m, (max. Bumbálka 850 m). Je často vysazována (Orlické hory, Králický Sněžník, Jeseníky i jinde).

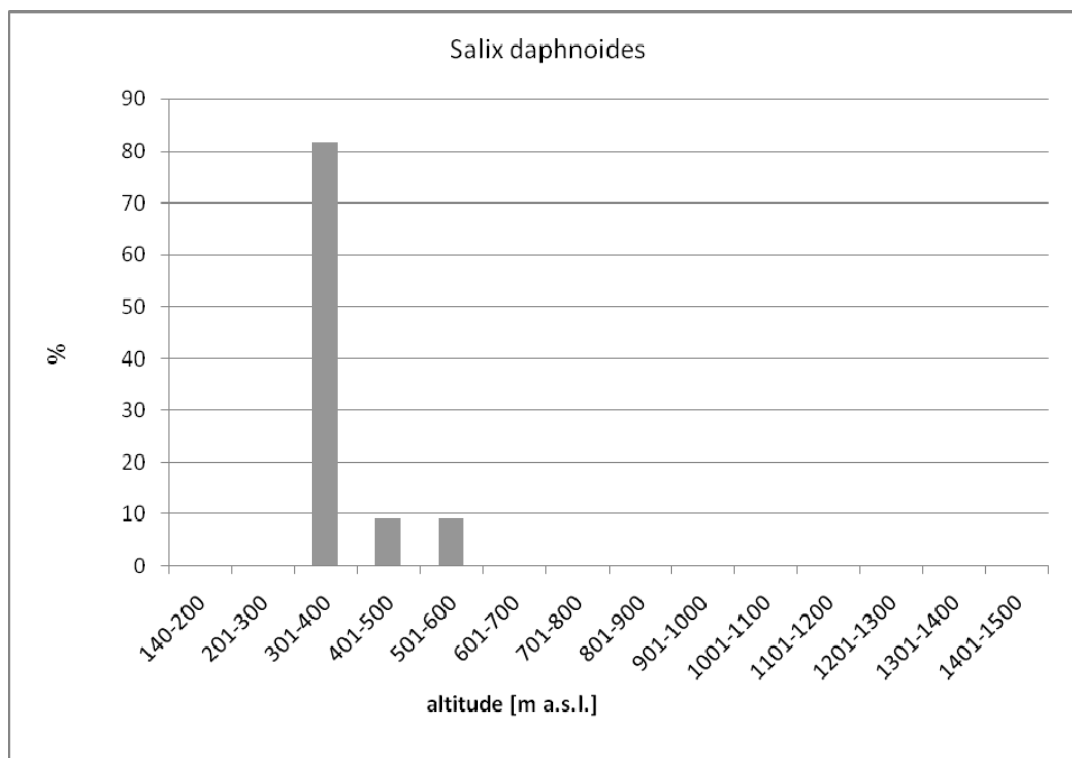
Centrum rozšíření v Alpách, jinak ostrůvkovité arely (Pyreneje, s. Apeniny, Vogézy, Schwarzwald, Karpaty, Pobaltí a jz. Skandinávie).

PŘÍČINY OHROŽENÍ

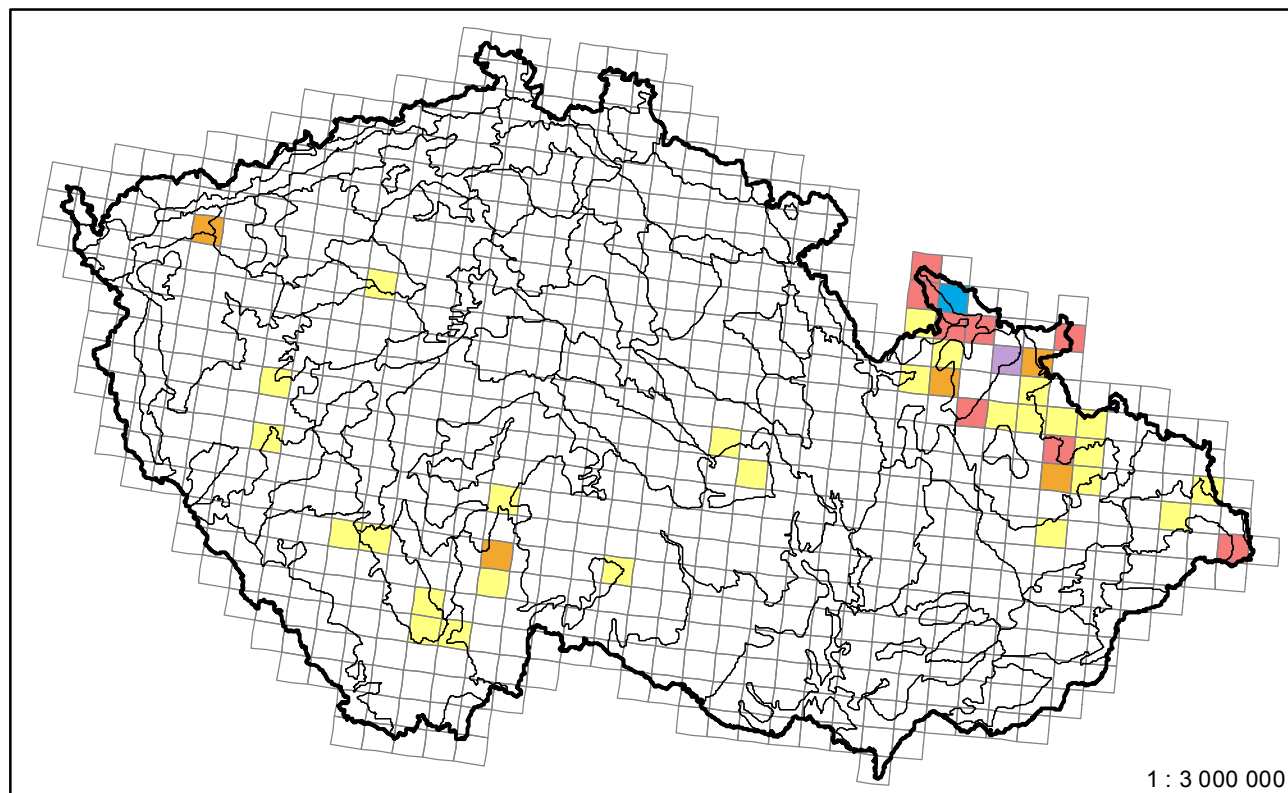
Vrba lýkovcová není bezprostředně ohroženým druhem. Jisté ohrožení představují výrazné změny vodního režimu po povodních.

Výskyt podle nadmořské výšky

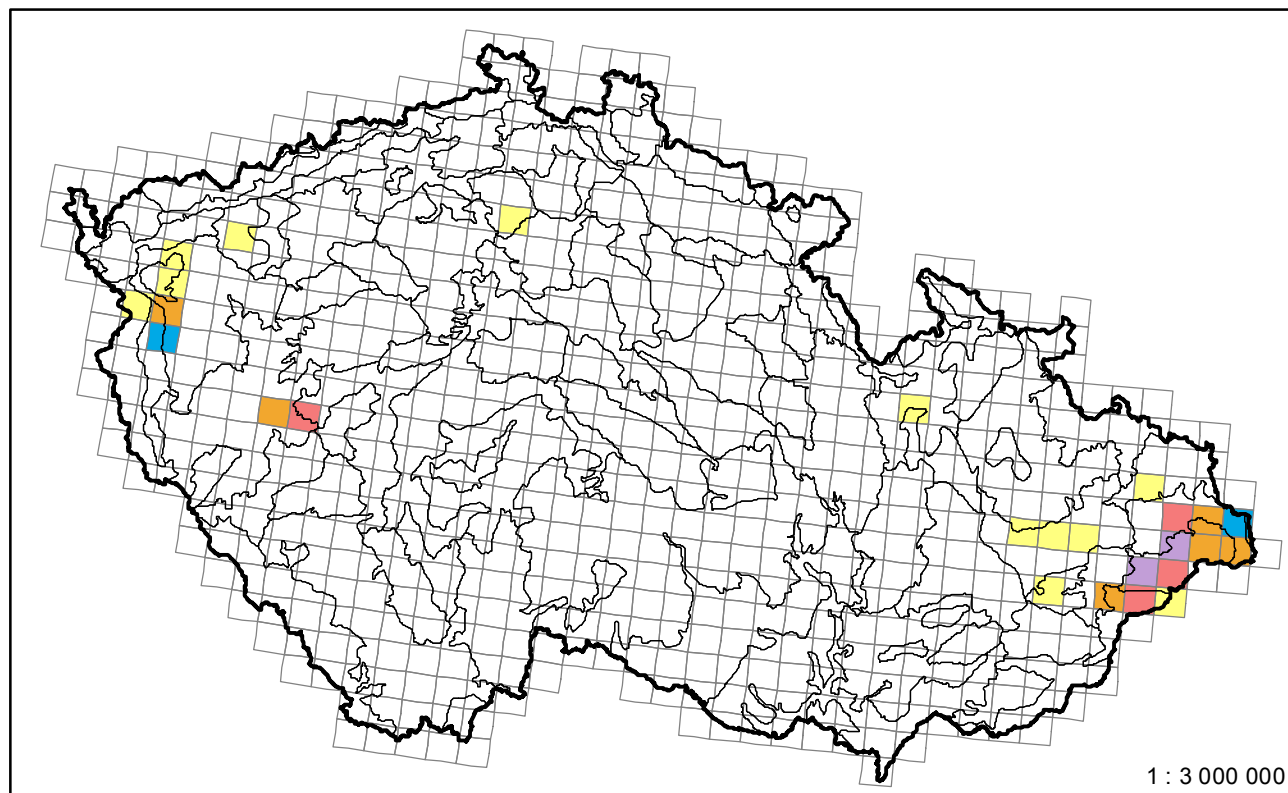

Výskyt do roku 2000

počet lokalit 1 2 3 - 4 6 9

Výskyt po roce 2001

počet lokalit 1 2 - 3 4 5 - 8 9 - 17